

El temple de la música que va sorgir de la boira

25 anys de programació estable de jazz i rock han convertit la Jazz Cava de Vic en un local emblemàtic | Al voltant de la sala hi han crescut imprescindibles com La iaia, Núria Graham o Germà Aire

Jordi Casadesús a la Jazz Cava | Juan Miguel Morales

Jordi Casadesús (**La iaia**, **Núria Graham**) va començar fent de taquiller a la Jazz Cava de Vic, i avui és president de la junta de l'entitat. Podria ser la clàssica història d'ascensió social si no fos perquè el caràcter de la Jazz Cava és diametralment oposat a aquesta idea. L'Associació 1993, amb la voluntat de programar-hi concerts de jazz, ha anat evolucionant, relata Casadesús, amb el públic i amb la mateixa ciutat fins a esdevenir una sala de concerts amb un cartell estable i absolutament variat: "Un dia s'hi pot veure jazz d'avantguarda, l'altre punk i el següent rock".

La Cava, com l'anomenen, ha fet d'aglutinador entre els músics de Vic, que hi han estat inevitablement vinculats, amb l'Escola Municipal de Música com a trampolí d'arribada i un equip de gestió que amb els anys s'ha anat rejuenint. El mateix Jordi Casadesús, el seu company a **La iaia** Ernest Crusats, **Germà Aire**, **Núria Graham**, **Ferguson**, 'Gudi' de **Karda Fàstik**, **Joana Serrat** i **Quimi Portet**, entre altres, han format part en algun moment de l'entorn d'aquest projecte sense ànim de lucre, que va començar muntant festes universitàries per atraure públic i ha acabat sent una xinxeta obligatòria al mapa de les gires dels músics catalans, i una pista de proves impagable per a alguns noms ja imprescindibles; una mena de temple de la música autogestionat enmig de la boira.

Pel seu escenari també hi han passat noms internacionals com **The Wave Pictures**, que van tocar just a l'hora del cafè, aprofitant una parada per dinar enmig de la gira, **Bishop Allen** o **Peter Broderick**. Des de la Jazz Cava també organitzen el Festival Foramuralla i el cicle Arts de Pas, a més d'acollir el JazzVic. "Tenim un local petit, amb limitacions, però lluitem per fer una programació regular i digna en una ciutat com Vic i l'única manera és que tothom que hi està implicat hi posi els collons... o el que tingui", ironitza Casadesús.